

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. III. 37. 875/2014/3. szám

A Kúria a dr. Szentkirályi-Holota Szabolcs ügyvéd által képviselt Lin Xiayong felperesnek a (...) jogtanácsos által képviselt Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal alperes ellen idegenrendészeti ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. május 27. napján kelt 3.K.30.965/2014/4. számon hozott ítélete ellen az alperes részéről 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

ítéletet

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.30.965/2014/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) együttes felülvizsgálati és perköltséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra - 30.000 (harmincezer) forint kereseti és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A kínai állampolgársági felperes 2014. március 5-ig érvényes vízummal 2013. április 10-én érkezett Magyarországra. Nevezettet 2014. február 25-ig keresőtevékenység céljából szakácsként alkalmazták, és ennek végzésére kapott tartózkodási engedélyt. A felperes által megjelölt munkáltató bejelentette az alperesi hatóságnál, hogy a felperes munkaviszonya 2013. június 17-én megszűnt. Emiatt az elsőfokú hatóság a tartózkodási jogosultság felülvizsgálatára eljárást indított, melynek eredményeként a tartózkodási engedélyt visszavonta. A felperes ez ellen a határozat ellen fellebbezéssel élt, melyben előadta, hogy valójában egy ugyanabban az épületben működő mások Kft.-nél dolgozik rakodómunkásként, amire munkavállalási engedéllyel is rendelkezik. Az alperes 2013. november 8-án a 106-T-20909/13/2013. számú határozatával az elsőfokú döntést helybenhagyta. Határozatának

indokokolásában rámutatott arra, hogy döntése helyszíni ellenőrzésen alapult. A helyszíni ellenőrzés lefolytatása során eljárva megállapította, hogy a felperes által bejelentett címen az a Kft. nem folytat gazdasági tevékenységet, melynél a felperes munkavállalási engedéllyel rendelkezik, így a felperes sem dolgozhatott azon a munkahelyen, amelyet megjelölt. A felperes így a hatósággal valótlán tényről közölt. Mivel a felperes nem dolgozik, megélhetése sem biztosított. A megtakarítását 588.000 forint befizetésével igazolta nevezett, melyet a számlanyitás napján 2013. október 2-án tett le a banknál. A megélhetés biztosítására vonatkozóan az alperes ezt nem tartotta elegendőnek. Erre a megállapításra a rendelkezésére álló adatok és körülmények alapján mérlegeléssel jutott. Utalt arra a határozat, hogy a felperes egészségügyi járulék fizetést sem igazolta.

A jogerős határozattal szemben a felperes nyújtott be keresetet, kérve annak hatályon kívül helyezését, és az alperes új eljárásra kötelezését. Állította, hogy az ellenőrzés megállapításával szemben a hatósággal valós tényeket közölt. A megadott címen ténylegesen működik az a Kft., melyet a munkavállalási engedélye tartalmazott, de azt a helyszíni eljárás során a hatóság kellő gondossággal nem kereste az általa meghatározott címen. Ezért a tényállás tisztázatlan maradt, ami alapot ad a határozat hatályon kívül helyezésére.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és a közigazgatási szervet új eljárásra kötelezte. Indokolása szerint a tényállás felderítésére további lépéseket kellett volna a hatóságnak tenni, és a felperest hiánypótlás során különböző szükséges igazolások benyújtására kellett volna felhívni. A munkáltató felderítése is az alperes kötelessége lett volna.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve az ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra utasítását, illetőleg a kereset elutasítását. Előadta felülvizsgálati kérelmében, hogy a felperes által megadott helyszínen azt a munkáltatót, melyet a felperes megjelölt, nem találta, további bizonyítást ezzel kapcsolatban sürgősségnek tart. A bizonyítási teher ezt követően ugyanis a felperesen volt. A határozat egy része mérlegelésen alapult, ami a felperes megélhetését illeti, erre vonatkozóan a mérlegelési tevékenységét a jogszabályoknak megfelelően végezte.

Jogsabálysértésként a Pp. 206. §-ának (1), 339. §-ának (1) bekezdését, 339/A. és 339/B. §-át, valamint a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 13. §-ának (1) bekezdés d), f) és g) pontját, 18. § (1) bekezdésének a) és b) pontját jelölte meg.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A Kúriának arról a kérdésről kellett állást foglalni, hogy hatályon kívül helyezhető-e az az alperesi határozat, amely több indokra hivatkozott, ám a felperes ezek közül csak egyet támad.

A Kúria az ítélet felülvizsgálata során a következő jogszabályokat alkalmazta. A Harmtv. 13. § (1) bekezdése kimondja, hogy száznolcvan napon belül kilencven napot meghaladó tartózkodás céljából az a harmadik országbeli állampolgár utazhat be, illetve száznolcvan napon belül kilencven napot meghaladó időtartamig az a harmadik országbeli állampolgár tartózkodhat Magyarország területén, aki

d) igazolja beutazása és tartózkodása célját;

f) tartózkodása teljes időtartamára rendelkezik a lakhatását és megélhetését, valamint a kiutazás költségeit is biztosító anyagi fedezettel;

g) az egészségügyi ellátások teljes körére biztosítottnak minősül, vagy egészségügyi ellátásának költségeit biztosítani tudja;

A 18. § (1) bekezdésének a) és b) pontja kimondja, hogy a tartózkodási engedély kiadását vagy meghosszabbítását - ha e törvény másként nem rendelkezik - meg kell tagadni, illetve a kiadott tartózkodási engedélyt vissza kell vonni, ha a harmadik országbeli állampolgár nem felel meg a 13. § (1) bekezdés a), valamint c)-i) pontjaiban foglalt valamely feltételnek; a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében az eljáró hatósággal hamis adatot, valótlan tényt közölt, vagy a tartózkodási cél vonatkozásában az eljáró hatóságot megtévesztette.

A felperes keresetében azt támadja, hogy az általa megadott (...) cím alatt működik az a Kft., amelynél keresőtevékenységet folytat a felperes, ehhez képest az alperes ott eljárva és az ott üzemelő két Kft.-nél tanúkat meghallgatva megállapította, hogy a felperes által említett Kft. azon a címen, melyet megadtak, ismeretlen. Ezen túlmenően azonban a felperes nem igazolta, hogy tartózkodása teljes időtartamára rendelkezik a lakhatását és megélhetését, valamint a kiutazás költségeit is biztosító anyagi fedezettel, erre vonatkozóan csak egy olyan banki okiratot csatolt állítása alátámasztására, amin félmillió forint letétbe helyezése szerepel, és nem igazolta, hogy az egészségügyi ellátások teljes körére biztosítottnak minősül, vagy egészségügyi ellátásának költségeit biztosítani tudja, és e körben az alperesi határozatot keresetében nem támadta.

A bíróság ítéletében a Ket. tényállás tisztázására, valamint a fél tájékoztatására vonatkozó rendelkezések érvényesülését nem tartotta megfelelőnek, és ítéletét ezek megsértésére alapítva hozta. Ehhez

képest a felperesnek kérelmében kellett volna igazolni azokat a körülményeket, amelyek tartózkodási engedély megadásához a hatóság számára lehetőséget adnak. Ezek közül az egyik a munkáltató székhelye, amire vonatkozóan az alperes megfelelő bizonyítást végzett, másik része azonban az anyagi helyzet igazoltságának megléte, amit sem a kereset, sem a bíróság határozata nem érint, jóllehet az alperes határozata ezen a körülményen is alapszik. A megélhetéssel kapcsolatban a felperes mérlegelési jogkörében eljárva annak hiányát állapította meg, ehhez képest a felperes ellentétes tényt nem állított. Minthogy önmagában egyetlen tényező hiánya is megalapozza az alperes határozatát, tévedett a bíróság, amikor annak hatályon kívül helyezéséről döntve az eljárás megismétlésére kötelezte a hatóságot.

Ezért a Kúria a bíróság ítéletét a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és a felperes keresetét elutasította.

A felperes a Pp. 78. §-a alapján köteles megfizetni az alperes közigazgatási és munkaügyi bíróság, valamint a Kúria előtt felmerült költségeit.

Az államnak járó illeték megfizetésére a felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény rendelkezései alapján mind a kereseti, mind a felülvizsgálati eljárási illetéket tekintve köteles.

Budapest, 2015. február 10.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k. előadó bíró, Dr. Króneisz Gábor s.k. bíró